สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท
SYMBOL OF EXISTENCE IN RURAL LIFE

ธนันท์ กลิ่นตปนียกุล*
THANAN KLINTAPANEEYAKUL

(Received: September 5, 2024; Revised: January 20, 2026; Accepted: May 28, 2026)

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานภายใต้หัวข้อ “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชนบท” มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการใช้ชีวิตในชนบท ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจสำคัญต่อการซึมซับและประจักษ์ทางความงาม รวมถึงสภาพแวดล้อมในชนบท ผ่านข้าวของเครื่องใช้ในการทำเกษตรกรรม ซึ่งปรากฏให้เห็นถึงร่องรอย รูปทรง พื้นผิว ก่อเกิดเป็นสัญลักษณ์บอกเล่าถึงการดำรงอยู่และกาลเวลาที่ผ่านไป ปรากฏเป็นความงาม ก่อเกิดเป็นคุณค่าและสุททรียภาพที่สงบ อิ่มเอม และงดงาม อันเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ปีติยินดี และมโนภาพที่มีต่อวิถีชีวิตชนบท ก่อเกิดเป็นทัศนคติถึงการเปลี่ยนแปลงกาลเวลาร่วมกับการดำรงชีวิตประจำวันท่ามกลางธรรมชาติในชนบท โดยถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรม นำมาถ่ายถอดมิติทางการเห็นเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความงามในวิถีชีวิตชนบท

คำสำคัญ: สัญลักษณ์, การดำรงอยู่

Abstract

The creative work under the theme “Symbols of Existence in Rural Life” aims to create artworks inspired by the experience of living in a rural environment. Rural life has served as a significant source of inspiration for the artist’s aesthetic perception and appreciation, particularly through encounters with the natural environment and agricultural implements commonly found in rural communities. The traces of use, forms, and surface textures of these objects embody symbolic representations of existence and the passage of time. These visual elements reveal a sense of beauty that conveys value and a tranquil aesthetic experience characterized by serenity, fulfillment, and elegance.The artworks express feelings of joy, appreciation, and imagination associated with the rural way of life, while also reflecting attitudes toward the

* ภาควิชาจิตรกรรม วิทยาลัยช่างศิลป สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
Department of Painting Arts, College of Fine Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

changing passage of time in relation to everyday living amidst the natural surroundings of the countryside. These concepts are communicated through paintings that transform visual perceptions into artistic representations, thereby reflecting the inherent beauty and aesthetic significance of rural life.

Keywords: Symbol, Existence

บทนำ

การสร้างสรรค์ในหัวข้อ “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท” เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่รวบรวมองค์ความรู้จากการศึกษาและหาข้อมูล ที่บอกเล่าเนื้อหาสาระของการดำเนินชีวิตในชนบท มีจุดเริ่มต้นจากความประทับใจ ประสานกับประสบการณ์ที่รับรู้ในเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบท โดยมุ่งเน้นให้เห็นถึงชีวิตจริงในชนบทจากสัญลักษณ์ผ่านข้าวของเครื่องใช้ในการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมจริงในชนบท ในทางด้านรูปแบบในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์นั้น แสดงออกในลักษณะเหมือนจริง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิด คือ รูปทรงของเครื่องใช้ไม้สอยที่เป็นตัวแทนของการดำรงชีวิตในชนบทที่ดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ส่วนในด้านเนื้อหาแสดงออกในเรื่องราวของวัตถุสิ่งของ ผ่านพื้นผิวที่ผ่านการใช้งานมานานแล้ว โดยสิ่งของเหล่านี้สร้างประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้คนมากมาย

การสร้างสรรค์เรื่อง “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท” ได้รับแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมและการดำเนินชีวิตในชนบท

การทำงานสร้างสรรค์ชุดนี้ประกอบผลงาน 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์นำเสนอเป็นงานจิตรกรรมและส่วนของเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ขั้นตอน กระบวนการ วิธีสร้างสรรค์โดยละเอียด เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาทางศิลปะ ทั้งในแง่การศึกษาเรียนรู้และแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะนำไปใช้พัฒนาสร้างสรรค์งานจิตรกรรมอันนำความรู้ไปพัฒนาให้เกิดผลงานในรูปแบบใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการขับเน้นคุณค่าของเนื้อหาสาระจากเรื่องราวในวิถีชีวิตชนบท โดยนำสื่อสัญลักษณ์ที่ได้จากภาพข้าวของเครื่องใช้ในการเกษตร และภาพทิวทัศน์ที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตชนบท มาแสดงออกในผลงานสร้างสรรค์

2. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบเหมือนจริงที่สะท้อนให้เห็นความเป็นจริงในวิถีชีวิตชนบท

3. เพื่อศึกษากระบวนการทางรูปแบบรวมไปถึงแนวคิดการพัฒนาเทคนิควิธีการและแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน

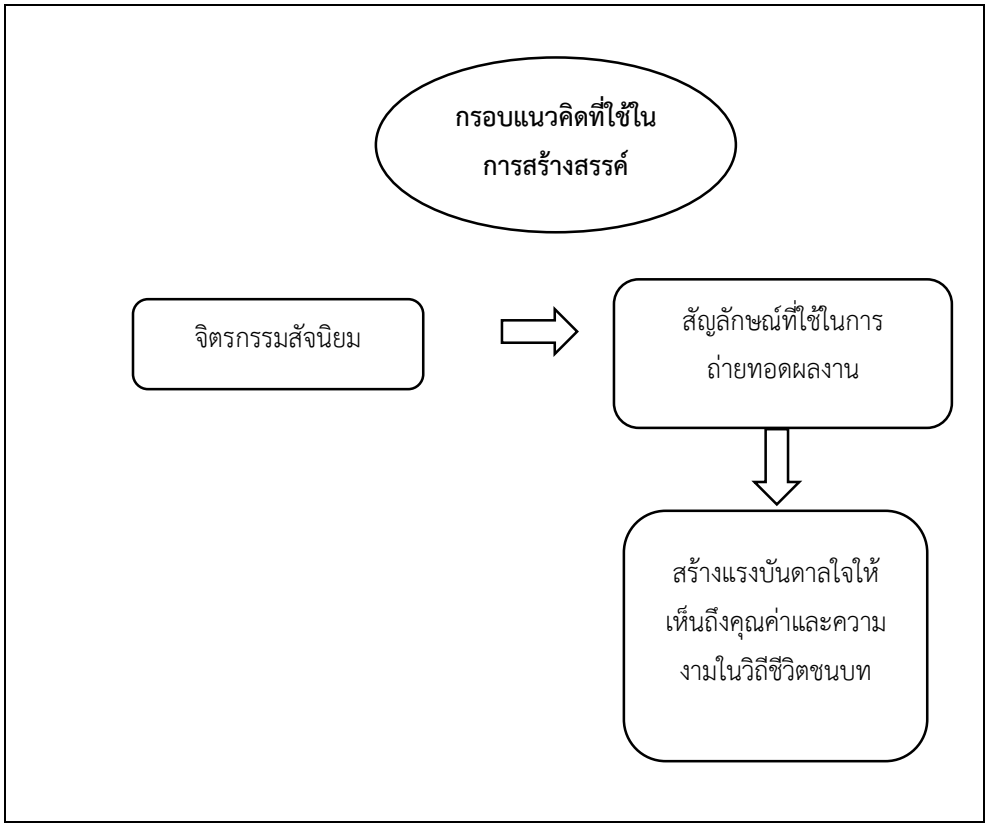
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในหัวข้อ “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท” ออกสู่สาธารณชน

กระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภายใต้หัวข้อ “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ในวิถีชีวิตชนบท” เป็นการถ่ายทอดสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ที่ยังมีอยู่ในสังคมไทยในปัจจุบัน ท่ามกลางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างพอเพียง โดยสะท้อนผ่านวัตถุ เช่น เครื่องใช้ไม้สอยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยสร้างบรรยากาศให้เห็นถึงความงามและคุณค่าในวิถีชีวิตชนบท ซึ่งกระบวนการสร้างสรรค์มีดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงาน ภายใต้หัวข้อ สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท แสดงออกถึงสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ที่ยังมีอยู่ในสังคมไทยในปัจจุบันท่ามกลางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างพอเพียง โดยสะท้อนผ่านวัตถุ เช่น เครื่องใช้ไม้สอยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยสร้างบรรยากาศให้เห็นถึงความงามและคุณค่าในวิถีชีวิตชนบท แล้วเริ่มบันทึกและสำรวจตรวจสอบ รวมไปถึง การศึกษาแนวความคิด และทฤษฎีที่แฝงอยู่ในในลักษณะของการการสรรค์ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้สร้างสรรค์ผลงานต่อไปทั้งในปัจจุบันและอานาคต

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดวิเคราะห์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

1.1 ศิลปะสัจนิยม (Realism) คือ ทัศนศิลป์และวรรณกรรมที่แสดงตัวแบบหรือเรื่องราวตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน โดยปราศจากการสร้างเสริมหรือการตีความหมาย และหมายถึงงานศิลปะที่เผยให้เห็นถึงความเป็นจริงที่อาจจะเน้นความเป็นอัตลักษณ์ด้วย

สัจนิยมมักจะหมายถึงขบวนการศิลปะที่เริ่มขึ้นในฝรั่งเศส ในคริสต์ทศวรรษ 1850 ความนิยมสัจนิยมเพิ่มมากขึ้นเมื่อเริ่มมีศิลปะการถ่ายภาพเกิดขึ้น ทำให้ศิลปินมีความต้องการที่จะสร้างงานที่ดู “แท้จริง” ศิลปินสัจนิยมจะมีทัศนคติที่ตรงกันข้ามกับลัทธิจินตนิยม ซึ่งเป็นประเภทของศิลปะที่มีอิทธิพลต่องานศิลปะและวรรณกรรมฝรั่งเศสในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 การไม่ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการบิดเบือนทำให้ศิลปินสัจนิยมมีความเชื่อในปรัชญาของความเป็นจริงและต่อต้านการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเกินเลย สัจจะและความเที่ยงตรงคือปัจจัยสำคัญของผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นสัจนิยม (http://www.digitalschool.club/digitalschool/ art/art6_1/lesson3/3-11.php)

1.2 ทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology) ประกอบด้วยคำว่า semio และ Logy คือ Science ดังนั้น Semiology จึงหมายถึงศาสตร์แห่งสัญญะ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสัญศาสตร์ (Semiotics) ซึ่งเป็นหลักวิชาการแขนงหนึ่งที่ศึกษากระบวนการสื่อความหมายโดยพิจารณาธรรมชาติของหน่วยสื่อความหมายและขั้นตอนการทำงานของมันเพื่อความเข้าใจว่าความหมายถูกสื่อความหมายว่าอย่างไร

แนวคิดสัญวิทยาและการสร้างความหมาย (Semiology and Signification) สัญวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบของสัญลักษณ์ ที่ปรากฏอยู่ในความคิดมนุษย์ อันถือเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวของเรา สัญลักษณ์อาจจะ ได้แก่ รหัส สัญญาณ ฯลฯ

สัญวิทยาเป็นทฤษฎีที่นำมาอธิบายการสื่อสารของมนุษย์ว่าการสื่อสารคือจุดเริ่มต้นของความหมาย ซึ่งการศึกษาแนวนี้จะไม่สนใจความล้มเหลวของการสื่อสารและไม่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลและความถูกต้อง แต่เป็นแนวทางการศึกษาเชิงสังคมหรือความแตกต่างของวัฒนธรรมระหว่างผู้ให้กับผู้รับสาร ตลอดจนความหลากหลายในระบบภาษา วัฒนธรรมและความเป็นจริง ที่ไม่สามารถแสดงผลเป็นลูกศรหรือเป็นเส้นตรงของกระแสการไหลของข่าวสารได้ (https://johnnopadon.blogspot.com/2015/10/semiology-and-signification.html)

2. อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมของ Andrew Wyeth

ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อผลงานสร้างสรรค์อีกท่านหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ คือ Andrew Wyeth ศิลปินชาวอเมริกัน ซึ่งมีความสามารถในการเขียนภาพทิวทัศน์และภาพคนเหมือนตามแนวธรรมชาตินิยมด้วยเทคนิคสีน้ำและสีฝุ่น เป็นมุมมองที่เรียบง่าย ดูธรรมดาสามัญที่เห็นได้ทั่วไปในชนบท และยังมีความพิเศษตรงที่ Andrew Wyeth สามารถถ่ายทอดอารมณ์

ความรู้สึกลงไปในผลงานของเขาได้อย่างมีชีวิตชีวา เรื่องราวที่จิตรกรผู้นี้แสดงออกมามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเดินทางกลับสู่ชนบท เพื่อแสวงหาคุณค่าของวิถีชีวิตชนบท ที่สำคัญยิ่งคือ Andrew Wyeth เป็นแบบอย่างในการเลือกแนวทางของตนเองด้วยความมุ่งมั่น อุตสาหะ สร้างสรรค์ผลงานด้วยจิตใจที่ละเอียดอ่อนและมีชีวิตที่สมาถะ เรียบง่ายในบ้านเกิดของตน

ภาพที่ 2 ภาพผลงานของ Andrew Wyeth
Andrew Wyeth, “Chistina’sworld”, 1948, Tempera on panel, 81.9 x 121.3 cm
ที่มา: https://www.moma.org/magazine/articles/895

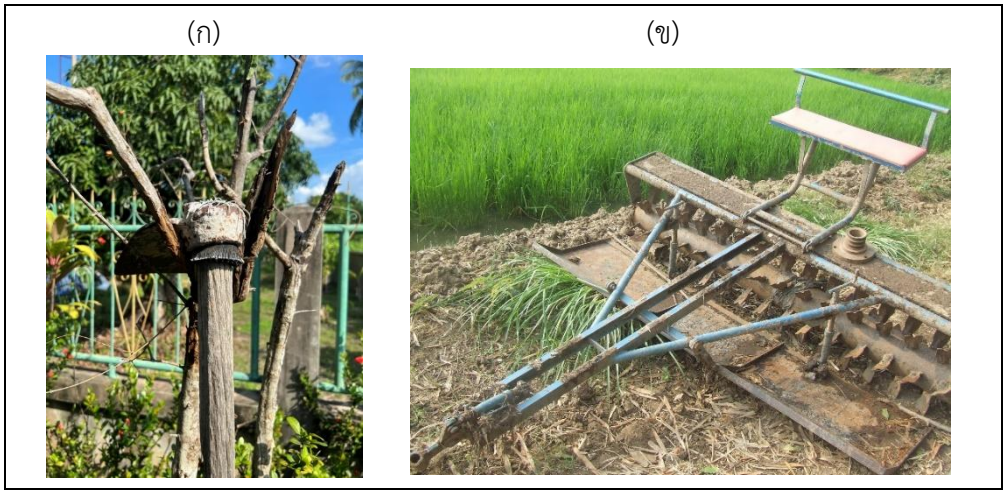
3. ภาษาและการใช้ภาษาของทัศนศิลป์

พลังอำนาจในการสื่อสารของภาษาทัศนศิลป์เกิดจาก “ตัวภาษา” ที่เทียบได้กับตัวอักขระ คือ จุด เส้น สี น้ำหนักอ่อนแก่ หรือแสงเงาและพื้นผิว ส่วนที่สองคือ “วิธีการใช้ภาษา” เริ่มต้นตั้งแต่การสร้าง “รูปทรง” ซึ่งต้องคำนึงถึง “ที่ว่าง” ที่เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน ด้วยการกำหนด “รูปร่าง ขนาด สัดส่วน ตำแหน่ง ปริมาณ ของรูปทรง” รวมถึงกลวิธีต่าง ๆ ทั้ง “การซ้ำ จังหวะ ลีลา ดุลภาพและเอกภาพ” จุด เส้น สี น้ำหนัก และพื้นผิว คือ “ทัศนธาตุ” นั่นคือ “ธาตุ” เบื้องต้น หรือธาตุที่เป็น “รากฐาน” ซึ่งวิเคราะห์แยกองค์ประกอบต่าง ๆ ของทัศนศิลป์ย่อยออกเป็นส่วนละเอียดท้ายสุดก็จะเหลือเพียงทัศนธาตุ ซึ่งไม่อาจจะแยกย่อยให้เล็กลงไปกว่านี้อีกแล้ว ตั้งแต่บรรพกาลมาแล้วที่ศิลปินตะวันออกสำนึกในบทบาทสำคัญว่าทัศนธาตุเหล่านี้คือภาษาแห่งการแสดงออก เขาจึงได้ใช้ เส้น แสง สี และน้ำหนัก แสดงตัวออกมาเด่นชัด ผสานไปกับรูปทรงของสรรพสิ่งในการบอกเล่าเรื่องราว ความเชื่อ

ความคิดเชิง “อุดมคติ” ต่างกับศิลปินตะวันตก ถึงแม้สำนึกบทบาทสำคัญของทัศนธาตุเช่นกัน แต่ด้วยรูปแบบของ “ความเหมือนจริง” ของศิลปะยุคนั้น ทัศนธาตุจึงถูกซ่อนตัวอยู่ภายในรูปทรงของ คน สัตว์ สิ่งของ ต้นไม้ ดอกไม้ อย่างแนบแน่น ไม่แสดงตัวให้เห็นอย่างชัดเจน หรืออาจกล่าวในอีกนัยหนึ่ง คือ ผู้ดูจะเห็นเรื่องราวและความหมายของผลงานก่อนที่จะสำนึกถึงบทบาท ความสำคัญของทัศนธาตุ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของความสัมฤทธิ์ผล (อิทธิพล ตั้งโฉลก, 2550, น. 80)

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1. วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาจากสถานที่จริง โดยการบันทึกภาพและเลือกมุมมองที่มีเนื้อหาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะต้องการนำเสนอ

ภาพที่ 3 การวิเคราะห์ภาพจากการเก็บข้อมูลในการสร้างสรรค์
(ก) ภาพสัญลักษณ์ของจอบที่วางอิงกับต้นไม้ (ข) ภาพรถไถที่จอดอยู่
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

(ก) ภาพสัญลักษณ์ของจอบที่วางอิงกับต้นไม้ โดยปกติแล้วการเก็บอุปกรณ์ทางการเกษตรนั้น จะต้องนำไปเก็บตามโรงนาหรือที่ที่เป็นสัดเป็นส่วนเพื่อเตรียมนำไปใช้ในการเกษตร จากภาพสังเกตได้ว่าเป็นการวางอุปกรณ์ที่ผิดที่ผิดทาง ไม่เป็นระเบียบ แต่ในฐานะผู้สร้างสรรค์กลับมีความคิดเห็นว่า สิ่งเหล่านี้กลับกลายเป็นสิ่งที่กลมกลืนกันไปในรูปแบบของวิถีชีวิตที่กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมเสียมากกว่า

(ข) ภาพรถไถที่จอดอยู่หลังการใช้งานในเกษตรกรรม โดยมีพื้นผิวของเศษดินและเศษต้นหญ้าที่เกาะอยู่ในอุปกรณ์ แสดงให้เห็นถึงการใช้งานมายาวนานในสภาพแวดล้อมชนบท

(ก) (ข)

(ค)

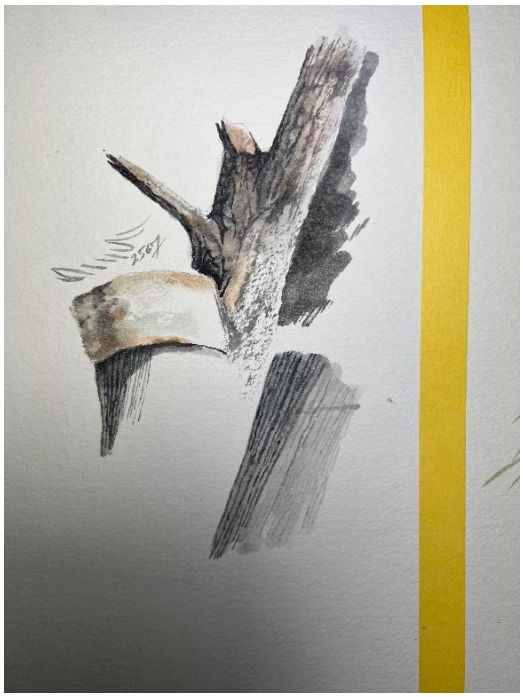
ภาพที่ 4 การวิเคราะห์ภาพจากการเก็บข้อมูลในการสร้างสรรค์
(ก) ภาพล้อรถไถกับเครื่องสูบน้ำ (ข) ภาพท้ายรถพ่วง (ค) ภาพต้นตำลึง
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

(ก) ภาพล้อรถไถกับเครื่องสูบน้ำ ในฤดูฝนระหว่างจอดหลังการใช้งานเพื่อเตรียมการใช้งานในการเกษตร บ่งบอกถึงการพักผ่อนเพื่อเริ่มชีวิตใหม่ในวันพรุ่งนี้

(ข) ภาพรถพ่วงที่ใช้สำหรับใส่ของไปทำการเกษตร เช่น จอบ เสียม กระติกน้ำ ข้าวปลาอาหาร รวมถึงบรรทุกคนขึ้นรถเพื่อเป็นแรงงานในการทำงาน

(ค) ภาพต้นตำลึงที่ขึ้นพันเศษซากเหล็กจากอุปกรณ์ที่ไม่สามารถใช้งานได้แล้ว สะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันระหว่างธรรมชาติกับสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

2. นำภาพที่ได้จากการบันทึกภาพบรรยากาศที่เกี่ยวข้องกับชนบท วิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาสร้างเป็นภาพร่างที่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

(ก)

(ข)

ภาพที่ 5 วิเคราะห์การทำภาพร่างของผลงานการสร้างสรรค์
(ก) ภาพร่างสีน้ำบนกระดาษ (ข) ภาพร่างการหาทิศทางและจังหวะของต้นข้าว
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

(ก) ภาพการศึกษาโดยการบันทึกอย่างคร่าว ๆ ด้วยเทคนิคสีน้ำบนกระดาษ เกี่ยวกับพื้นผิวของวัตถุที่ผ่านการใช้งานในส่วนที่ภาพถ่ายไม่สามารถเก็บรายละเอียดได้ แล้วรวบรวมเพื่อสร้างภาพร่างที่สมบูรณ์ แล้วนำไปขยายเป็นผลงานจริง

(ข) ภาพการบันทึกต้นข้าวที่ยังไม่ออกรวงสีเขียว ด้วยเทคนิคสีน้ำบนกระดาษ ผ่านการใช้เส้น สีและค่าน้ำหนัก เพื่อศึกษาทิศทางของใบ และการทับซ้อนของค่าน้ำหนักในมิติที่มีความตื้นลึกหนาบาง เป็นนำมาสู่ความสมจริงมากกว่าภาพถ่ายที่เก็บข้อมูลมาในข้างต้น

3. เริ่มต้นสร้างผลงานสร้างสรรค์จริง จากการนำภาพที่ได้จากการบันทึกภาพบรรยากาศที่เกี่ยวข้องกับชนบท นำมาวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ มาสร้างเป็นภาพร่างที่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

จากภาพแสดงออกถึงวิธีการทางจิตรกรรม โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ผู้สร้างสรรค์ใช้วิธีการขึ้นรูปโดยใช้ค่าน้ำหนักเป็นตัวกำหนดแสงและเงาให้เกิดมิติ และใช้วิธีการระบายสีลงบนผืนผ้าใบในลักษณะภาพรวม เพื่อสร้างบรรยากาศของภาพ เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และอุปกรณ์ทางการเกษตร ที่มีความสอดคล้องกันอย่างแนบเนียน ไม่สะดุด และกลืนไปกับธรรมชาติ ตามวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

(ก)

(ข)

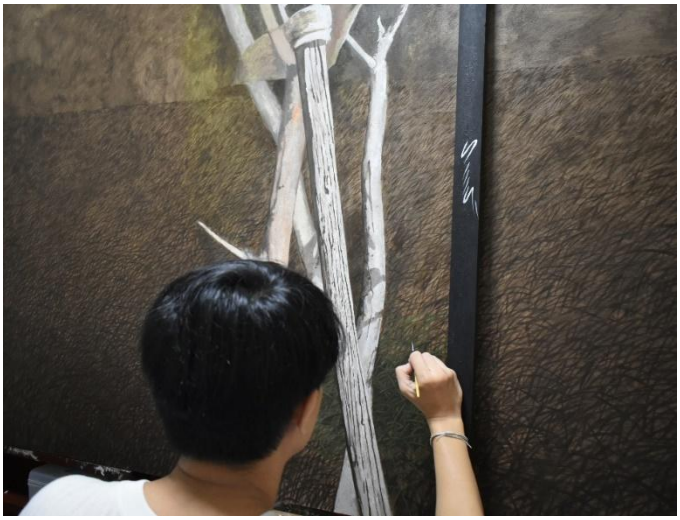
ภาพที่ 7 การสร้างสรรค์ผลงาน
(ก) ภาพสร้างสรรค์ผลงาน (ข) ภาพสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

หลังจากการขึ้นรูปด้วยสีน้ำมันเพื่อสร้างบรรยากาศให้เห็นถึงภาพรวมของผลงานเสร็จสิ้นแล้ว ผู้สร้างสรรค์เริ่มที่จะเพิ่มเติมรายละเอียดของต้นข้าวด้วยการใช้เส้น โดยในเส้นแต่ละเส้นจะมีขนาดและความยาวแตกต่างกันออกไปดังภาพ คือเส้นที่มีลักษณะยาวและหนาจะเป็นเส้นที่อยู่ด้านหน้าสุดเป็นระยะหน้า ส่วนเส้นอีกลักษณะ คือ เส้นที่มีความบางและสั้นกว่าจะเป็นเส้นที่อยู่ระยะถัดไปจนถึงระยะหลัง การใช้เส้นเป็นทัศนธาตุหลักในการสร้างสรรค์นั้น มีผลอย่างมากกับการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เพราะเส้นเป็นทัศนธาตุ

เบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุก ๆ แขนง สามารถแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของมันเอง

(ก)

(ข)

ภาพที่ 8 การสร้างสรรค์ผลงาน
(ก) ภาพการวาดต้นข้าว (ข) ภาพการวาดต้นข้าว
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

จากการขึ้นรูปด้วยค่าน้ำหนักแสงเงา ด้วยการใช้เส้นโค้งแทนรูปทรงของต้นข้าว โดยผู้สร้างสรรค์ได้เพิ่มสีสันของใบข้าวเข้ามาในผลงานด้วยสีเขียวเข้ม การเพิ่มสีในรูปทรงนั้น มีผลสืบเนื่องมาจากขั้นตอนการร่างภาพด้วยเส้นและค่าน้ำหนักโดยตรง เพราะเส้นและค่าน้ำหนักเป็นตัวกำหนดรูปทรงแสงเงาทั้งหมดในภาพผลงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 9 การสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์เริ่มลงสีตัววัตถุ สิ่งของที่ใช้ในการเกษตร ด้วยการนำเทคนิคสีน้ำมันมาสร้างเป็นระนาบ แสงเงา รูปทรงและพื้นผิว โดยการสร้างรูปทรงและพื้นผิวของตัววัตถุสิ่งของที่แสดงออกถึงความสมจริง การสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเหมือนจริงนั้น คงหนีไม่พ้นขั้นตอนการศึกษาและบันทึกอย่างละเอียดด้วยภาพร่างต้นแบบ ที่อ้างอิงจากภาพถ่าย เนื่องจากภาพถ่ายมีรายละเอียดไม่เพียงพอต่อการแสดงออกทั้งสี รูปทรงและพื้นผิว ผู้สร้างสรรค์จึงใช้ประโยชน์จากการทำภาพร่างมาถ่ายทอดอย่างถึงที่สุดกับรูปทรงและทำให้พื้นผิวมีความสมจริงในผลงานสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

(ก)

(ข)

ภาพที่ 10 การสร้างสรรค์ผลงาน
(ก) ภาพการสร้างสรรค์ผลงานช่วงท้องฟ้า (ข) ภาพการวาดเก็บความเสมือนจริงของวัตถุ
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในตัววัตถุ เช่น อุปกรณ์ทางการเกษตร ลำต้นของต้นไม้ที่ผุกร่อนให้มีมิติของพื้นผิว แสงเงา ที่ผ่านการใช้งานตามกาลเวลา เพื่อให้ดูความสมจริงตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สร้างสรรค์จะสื่อสาร

(ก)

(ข)

ภาพที่ 11 การสร้างสรรค์ผลงาน
(ก) ภาพการสร้างสรรค์ผลงาน (ข) ภาพวาดต้นข้าวเมื่อเสร็จสมบูรณ์
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ที่มีความละเอียดค่อนข้างสูงของผลงานสร้างสรรค์ ภายใต้หัวข้อ “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ในวิถีชีวิตชนบท”

ภาพที่ 12 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ที่มา: ผู้สร้างสรรค์

ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ พร้อมสรุปผลการเขียนรายงานสร้างสรรค์ แสดงขั้นตอนวิธีการและปัญหาที่เกิดขึ้น วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อหาจุดบกพร่อง แก้ไขปรับปรุงและนำเสนอเป็นหนังสือประกอบการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภายใต้หัวข้อ สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท แบ่งได้ดังข้อต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content) นำเสนอเรื่องราวเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตชนบท ผ่านทางอุปกรณ์ทางการเกษตรที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

2. ด้านรูปแบบ (Form) นำเสนอผลงานในลักษณะเหมือนจริง (Realistic) มาเป็นสื่อสัญลักษณ์ในการนำเสนอ เพื่ออธิบายให้เห็นถึงร่องรอยของวัตถุและสภาพแวดล้อมของวิถีชีวิตชนบท มาเป็นสื่อสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลงาน

3. ด้านเทคนิค (Technique) สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยการนำเสนอในรูปแบบเหมือนจริง

สรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานภายใต้หัวข้อ สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท แสดงออกถึงสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ที่ยังมีอยู่ในสังคมไทยในปัจจุบัน ท่ามกลางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างพอเพียง โดยสะท้อนผ่านวัตถุ เช่น เครื่องใช้ไม้สอย ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยสร้างบรรยากาศให้เห็นถึงความงามและคุณค่า ในวิถีชีวิตชนบท โดยบันทึกและสำรวจตรวจสอบ รวมไปถึงการศึกษาแนวความคิดและ ทฤษฎีที่แฝงอยู่ในลักษณะของการการสรรค์ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้สร้างสรรค์ผลงาน ต่อไปทั้งในปัจจุบันและอนาคต

อภิปรายผล

การสร้างสรรค์ในหัวข้อ “สัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบท” เป็นผลงาน สร้างสรรค์ที่รวบรวมองค์ความรู้จากการศึกษาและหาข้อมูล ที่บอกเล่าเนื้อหาสาระของการ ดำเนินชีวิตในชนบท มีจุดเริ่มต้นจากความประทับใจ ประสานกับประสบการณ์ที่รับรู้ ในเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบท โดยมุ่งเน้นให้เห็นถึงชีวิตจริงในชนบทจากสัญลักษณ์ผ่าน ข้าวของเครื่องใช้ในการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมจริงในชนบท ในทางด้าน รูปแบบในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์นั้น แสดงออกในลักษณะเหมือนจริง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิด คือ รูปทรงของเครื่องใช้ไม้สอยที่เป็นตัวแทนของการ ดำรงชีวิตในชนบทที่ดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ส่วนในด้านเนื้อหาแสดงออกในเรื่องราวของวัตถุ สิ่งของ ผ่านพื้นผิวที่ผ่านการใช้งานมานานแล้ว โดยสิ่งของเหล่านี้สร้างประโยชน์ต่อการ ดำรงชีวิตของผู้คนมากมาย โดยปฏิเสธไม่ได้เลยว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ผูกพันอยู่กับการดำรง อยู่ในวิถีชีวิตชนบท และไม่ว่าคุณค่าหรือผลสำเร็จอยู่ในจุดใดแต่ผู้สร้างสรรค์ยังมีทัศนะ ส่วนตัวว่า ถ้าเรามองรากฐานของการดำรงอยู่ของผู้คนในชนบทอย่างถี่ถ้วนแล้ว ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ก็คงเป็นตัวอย่างในการถ่ายทอดถึงสัญลักษณ์ของการดำรงอยู่ ในวิถีชีวิตชนบทให้ปรากฏเป็นผลงานศิลปะ และคาดหวังว่าผลงานชุดนี้ของผู้สร้างสรรค์ จะมีคุณค่าต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผลงานชุดนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการศึกษาและสร้างสรรค์ มาเป็นลำดับ ซึ่งบรรลุผลตามเป้าหมายและความคาดหวังที่กำหนดไว้ ผู้สร้างสรรค์หวังเป็น อย่างยิ่งว่าผลงานสร้างสรรค์ในโครงการนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจโดยทั่วไป อีกทั้งยัง มุ่งหวังที่จะพัฒนากระบวนการความคิดเพื่อไปสู่จุดหมายที่สมบูรณ์ต่อไปในอนาคตภายภาคหน้า ส่งเสริมการนำองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไปประยุกต์ในงานอื่น และศาสตร์อื่น การพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์ควรทำต่อเนื่องและค้นคว้ากระบวนการ ในการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ และหาแนวทางประยุกต์ใช้กับสิ่งใหม่เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ หรือประยุกต์ให้สามารถตามยุคตามสมัย ศึกษารูปแบบกระบวนการความเชื่อมโยงระหว่าง

ศาสตร์ในการถ่ายทอด เกิดการรับรู้ในลักษณะสื่อหลายสื่อที่สร้างการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ไปพร้อมกัน พัฒนาผลงานสร้างสรรค์ศิลปะให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้สร้างสรรค์ขอบพระคุณและน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน ตลอดจนสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่วัยเยาว์จบเติบใหญ่ให้ได้มีความรู้ ความคิด มีสติปัญญา ขอบคุณในความดีของอาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้พร่ำสอนให้บทเรียนและประสบการณ์ความรู้ทางศิลปะแก่ข้าพเจ้าให้ได้มีความรู้ ความสามารถ มีความเข้าใจในศิลปะ ตลอดจนให้คำแนะนำ สั่งสอน คอยควบคุมและให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้สำเร็จและสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ขอให้คุณค่าของผลงานสร้างสรรค์ มีส่วนช่วยให้ผู้ใฝ่หาความรู้และมีความสนใจในศิลปะ ได้รับประโยชน์ตามสมควร

รายการอ้างอิง

จอห์นนพดล วศินสุนทร. (2556). *แนวคิดสัญวิทยาและการสร้างความหมาย.* https://johnnopadon.blogspot.com/2015/10/semiology-and-signification.html

อิทธิพล ตั้งโฉลก. (2550). *แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมขั้นสูง.* (พิมพ์ครั้งที่1). อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

Digitalschool. (ม.ป.ป.) *สัจนิยมและศิลปะลัทธิประทับใจ*. http://www.digitalschool.club/digitalschool/art/art6_1/lesson3/3-11.php

Wyeth, A. (1948) *Chistina's world* [Painting]. Museum of Modern Art. https://www.moma.org/magazine/articles/895